

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 107. Oratio Reginæ ad Mariti sui pedes prostratæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI. parent unacum suis advocatis, ac denique a Legatis interrogabantur, num adessent? reposuit Rex: Ecce me! Regina vero nihil respondens, e loco suo surrexit, seque ad Regis pedes provolvit, Regisque animum ad saniora reducere satagens sermonem exorsa est, qui tenerrimis juxta ac amore plenis conceptus verbis omnium animos ad commiserationis sensum inclinare potuisset,

§. CVII.

Oratio Reginae ad Mariti sui pedes prostratae.

Igitur Regina inter alia hunc in modum Regem alloquebatur: „ En! me
 „ miseram, peregrinam, a parentibus
 „ meis atque amicis longe sejunctam,
 „ hucusque nec propriæ meæ voluntatis,
 „ nec Advocatorum meorum consilia sequi ausa sum: Deum tamen
 „ meum testor, quod legitima thori tui
 „ socia semper inviolatam tibi fidem
 „ servaverim, ac per plures, ac viginti
 „ annos connubii nostri ea affectus
 „ teneritudine, quam uxor marito suo
 „ debet, te profecuta sim, ignora profusum,
 „ qua demum ratione, aversionem tuam
 „ incurrere poterim; si tamen conscientiae
 „ rationem habere velis, minime te latere poterit, quod
 „ me

„ me intactam adhuc virginem exper- Sæcul. XVI.
 „ tus sis, dum tibi conjuncta fueram, A.C. 1529.
 „ & si falsum me proferre noscis, lu-
 „ bens concedam, ut cum infamia a te
 „ projiciar; præterea Parentes mei,
 „ Principes non minus probi quam sa-
 „ pientes, matrimonii mei, priusquam
 „ concluderetur, conditionem mature
 „ discuti fecerunt, nec etiam Viri pru-
 „ dentia celeberrimi, quorum consilia
 „ expetebant, vel unquam detegere po-
 „ terant illas rationes, ob quas paucis
 „ abhinc annis matrimonium invalidum
 „ fuisse contenditur. Me quod attinet,
 „ hucusque mente assequi haud potui,
 „ qua demum ex causa illud in dubium
 „ vocari queat; ecquidem non deerant,
 „ qui mihi ejusmodi suggesserunt consi-
 „ lium, quod tamen merito suspectum
 „ habeo, eoquod mei Advocati ac Ju-
 „ dices tibi Regi meo subjecti sint; nec
 „ ipsam quoque Legatorum auctorita-
 „ tem agnoscere valeo: cum igitur
 „ quodcunque tribunal in Anglia suspen-
 „ ditum habeam, rogo te, & obsecro,
 „ ut hujus causæ discussionem penitus
 „ interrompi jubeas, donec ex Hispa-
 „ nia literas recepero. Hanc si nega-
 „ veris gratiam, pace mea quod tibi lu-
 „ bet, facere poteris. „ His dictis Re-
 „ gina abiit, nec unquam vel redire, vel
 „ coram Legatis comparere voluit.

Q q 2

Post-

Sæcul. XVI.

A.C. 1529.

Postquam Regina discesserat, Rex illius sermonem excepit, in hæc verba perorans: „ Nullam unquam de conjugemea querendi causam habui, quam semper summa fidelitate, ac submissione mihi addictissimam expertus sum, ejus quoque virtutes, ac præclaræ animi dotes omni laude potiores sunt, nec etiam, quod adversus eam in medium adducere possem, mihi occurrit, & solo conscientiæ ac religionis stimulo agitatus ab ejus consortio separari postulo. „

§. CVIII.

Scrupuli origo ab Anglicæ Rege manifestata.

*Le Grand
hist. du divorce tom. I.
p. 134.
Act public.
Angl. t. 14.
pag. 299. &
300.*

Vix hæc verba Rex protulerat, cum illico Volsæus Regi supplicaret, quatenus coram congregatis declarare vellet, quis omnium primus eidem divortii consilium suggesserit? Ad hæc Rex reposuit, ac sine verecundia hunc in modum effatus est: „ Equidem Eboracensis Cardinalis semper animum meum a divortii proposito dimovere conabatur; primus tamen, qui mihi hac super re scrupulos movit, erat Episcopus Tarbiensis, cujus sermo anxium me reddidit. Cum vero postmodum Galliarum Rex tam turpiter „ sanæ